

Nikako ne stoji, da bi po katoličkom pravu »benedictio sacerdotalis« potrebna bila za valjano sklapanje braka.

Dr. I. A. Ruspini.

Repertorium juridicum ecclesiasticum (pag. 70), Romae, apud Ephemerides Ius Pontificium, 1932.

Nazočna zbirka rješenja i tumačenja Sv. Stolice (Odbora za aut. tum. kan. Zakonika, Kongregacija, Penitencijarije itd.) obuhvata rješenja i tumačenja izdana od g. 1918—1931. na osnovu Zakonika. Ne donosi tekst samih rješenja i tumačenja, već smisao njihov. U svemu sadrži 432 rješenja i tumačenja. Na koncu nalazi se alfabetko stvarno kazalo. Zbirku je priredio i kao »Supplementum« izdao uvaženi rimski časopis »Jus Pontificium«. Preporučamo.

Dr. I. A. Ruspini.

Gommarus Michiels O. M. C.: Principia generalia de personis in Ecclesia (pag. 17 + 598), Lublin — Polonia.

Nazočni komentar obraduje cijelih 20 kanona Zakonika (87—106) na 578 stranica. Što smo svojedobno rekli za auktorov komentar I. knjige Zakonika (Bogosl. Smotra, 1930, str. 135) možemo i za ovaj komentar izjaviti: da spada svakako i po mnoštvu gradiva i po temeljitoj obradbi među najpotpunija i najbolja djela te vrsti; da se odlikuje naročito tim, što auktor sva teža mjesta i zamršenija pitanja sa svih strana osvjetljuje, a i svoje mišljenje redovno uvjerljivim dokazima utvrđuje. I u nazočnom komentaru upotrebljena su najnovija rješenja sv. Stolice; literatura navodi se obilna.

Istiemo neke točke. Pri kan. 87. opaža auktor (str. 16) da osim cenzure i vindikativna kazna sprečava vršenje prava. — Frazu »censetur pubes« kanona 88. § 2. označuje prema autoru (str. 20) neoborivu predmjevu (*praesumptio juris et de jure*). — Kan. 88. § 2. u vezi sa kan. 2230. tumači auktor (str. 29—32) tako, da su ženske »in criminalibus«, jednako kao i muškarci, puberes tek navršenom 14. godinom. — Frazu kan. 89 »iis exceptis in quibus jus minores a patria potestate exemptos habet« tumači auktor (str. 46) ovako: »exemptio tacita, seu melius implicita, tunc verificatur, quando legislator positive ponit quamdam regulam, in cuius plido abscondita sed indubitate et facile manifestabilis continetur exemptio supra dicta, tamquam conclusio in principio, effectus in causa, pars in toto, species in genere, conditio sine qua non. Hoc verificatur v. g. quoad electionem status clericalis per receptionem ordinum; ex una parte enim legislator ad tonsuram ordinesque minores etiam minores habet idoneos (can. 973, 974), ex altera vero in can. 971 statuit »quod nefas est (pro omnibus ergo etiam pro parentibus) quemquam cogere vel canonice idoneum ab eodem avertere«; si autem parentes non habent jus canonice idoneum a statu clericali avertere, ergo nec minor per se tenetur obedire parentibus invitatis«. — Odredba kan. 90. § 1. važi po auktoru i za zakonitu posinjenu djecu. — Na str. 151—152. zastupa auktor mišljenje, da u smislu Zakonika postoji i nepravo zakonsko prebivalište, kako participovano (mutuatum), tako i vlastito (proprium). — Na str. 166—168. izlažu se potanko prebivališta što ih ista osoba može skupno da imade. — Pri zapreći krvnog srodstva u 3/1 i 2/1 kolijenu pobočne loze mora se po mišljenju